

РЕШЕНИЕ № 159

гр.Перник, 25.09.2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 832/2013г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на Н.Г.Ц.,*** против Решение № 1 от 30.05.2013г. на Комисията по чл. 9, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за управление и разпореждане с общински жилища /НУРУРОЖ/, взето по протокол № 4 от 30.05.2013г.. С оспореното решение на жалбоподателя е отказано да бъде включен в картотеката на нуждаещите се от жилище.

С жалбата се иска отмяна на решението на комисията, като неправилно. В съдебно заседание жалбоподателя поддържа искането си за предоставяне на общинско жилище като излага доводи, че е безработен и с оглед възрастта му не може да си намери работа. Не оспорва факта, че през 2007г. е продал собствената си идеална част от апартамент, находящ се в ***. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата-Комисията по чл. 9, ал. 1 от НУРУРОЖ при община Перник, чрез процесуалния си представител изразява становище, че оспореното решение е издадено в съответствие с материалните и процесуални правила, поради което моли същото да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на разноски.

Административен съд Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е допустима като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С молба-декларация вх. № 13/ЖН-68 от 26.04.2013г. депозирана в община Перник жалбоподателя е поискал да бъде включен в картотеката за отдаване под наем на общински жилища. Към молбата си е депозирал изискуемите се удостоверения и декларации по чл. 15, ал. 2 от НУРУРОЖ..

В срока по чл. 15, ал. 4 от наредбата, комисията по чл. 9, ал. 1 е разгледала депозираното пред нея искане. С решение № 1 от 30.05.2013г., взето по протокол № 4 комисията е отказала жалбоподателя да бъде включен в картотеката на нуждаещите се от жилище. От направена проверка на представените документи, комисията по жилищно настаняване е констатирила, че Н.Ц. е извършил възмездна сделка с недвижим имот, находящ се в ***. Сделката е изповядана на 26.04.2007г. пред нотариус с район на действие Пернишки районен съд и е съставен нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот. Въз основа на тези обстоятелства и с тези мотиви административния орган е приел, че на Ц. следва да се откаже картотекиране, тъй като не отговаря на изискванията на чл. 11, ал. 2, т. 4 от НУРУРОЖ.

В хода на съдебното производство с разпореждането за насрочване на делото е указано на жалбоподателя, че по силата на чл. 170, ал. 2 от АПК тежестта на доказване е негова и трябва да установи, че са били налице условия за издаването на позитивен за него акт. Доказателства, оборващи тезата на административния орган до приключване на съдебното дирене не се ангажираха.

По същество жалбоподателя не оспорва обстоятелството, че е отчуждил една шеста идеална част от наследствен недвижим имот, находящ се в *** през 2007г., като е съставен нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот. Излага доводи, че със сумата, която е получил от сделката не е могъл да си подsigури жилище, а си е закупил електрически инструменти, които в последствие му били откраднати.

Горната фактическа обстановка се установява въз основа на представената и приета като доказателство по делото административна преписка, съдържаща молба и декларация, както и нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, удостоверение от Агенция по вписванията, удостоверение за деклариран данни, издадено от Дирекция "Местни приходи", договор за ползване на жилище, служебна бележка от Агенция по заетостта гр. Перник.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката за законосъобразността на оспорения административен акт обхваща установяване на компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на издадения индивидуален административен акт, на така посочените основания.

За да кандидатства едно лице за картотекиране и установяване на степен на жилищна нужда, то следва същото да отговаря на изискванията на закона. Тези изисквания са предвидени в Закона за общинската собственост и Наредбата по чл. 45а от ЗОС за условията и реда за управление и разпореждане с общински жилища. Съгласно чл. 9, ал. 1 от наредбата, Кмета на общината назначава със заповед общинска комисия за картотекиране на нуждаещите се от жилища граждани. По делото е представена заповед № 1942 от 30.11.2012г., с която Кмета е назначил комисия за картотекиране и е определил поименния ѝ състав. С оглед на това оспорваното решение, взето по протокол № 4 от 30.05.2013г. на така назначената комисия е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и при необходимия кворум на комисията. Налице е валидно издаден индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и същият има всички задължителни реквизити по чл. 59 от АПК. Акта е мотивиран, посочени са фактически и правни основания послужили за издаването му и същите кореспондират с безспорно установената фактическа обстановка.

Съгласно чл. 45а от Закона за общинската собственост, условията и редът за установяване на жилищни нужди и за настаняване под наем в общински жилища се определят с наредба на общинския съвет, в която се регламентират съответните условия и ред на настаняване. По делото е приложена Наредбата. Право да кандидатстват за настаняване в общинско жилище под наем имат граждани и техните семейства, които отговарят на кумулативно дадени условия, сред които изисквания по чл. 11, ал. 2, т. 4 е кандидатът да не е прехвърлял след 13.03.1990г. имоти - жилище, вила или идеална част от такива имоти, годни за постоянно обитаване, както и жилищен или вилен парцел или идеална част от такива имоти в района на община Перник, в районите на населени места от посочени функционални типове. Изключението от това изискване е само в случаите на прекратяване на съсобственост или дарение в полза на държавата, общината или организация с идеална цел. От

приложеното по делото удостоверение № 542 от 09.04.2013г. издадено от длъжностно лице при Агенция по вписванията се установява, че жалбоподателят е продал, заедно с друго физическо лице, притежаваните от тях идеални части от имот-апартамент ***, със застроена площ от 65.50кв.м., находящ се на ул. ***. Сделката е изповядана и вписана в нотариалните книги на 26.04.2007г.. С оглед на това, съдът приема за безспорно обстоятелството, че жалбоподателят е притежавал идеална част от жилищен имот, находящ се в градската част, налице е възмездна сделка, в която същият е участвал и за която е получил съответен дял. Налице е "прехвърляне след 13.03.1990 г." на идеална част от право на собственост върху жилище-годно за постоянно обитаване по смисъла на чл. 11, ал. 2, т. 4 от Наредбата, поради което жалбоподателят няма право да бъде включен в картотека за настаняване в общинско жилище за отдаване под наем. При това положение е налице едно от кумулативно предвидените основания в чл. 11, ал. 2, т. 4 от наредбата, при наличието, на което административния орган следва да постанови отказ за включване в картотека за настаняване в общинско жилище за отдаване под наем и на основание чл. 15, ал. 5 от наредбата е постановен такъв отказ.

Основните мотиви на жалбоподателя изведени от жалбата и от пледоарията му се свеждат единствено до чисто човешки и житейски съображения, като се навеждат доводи свързани с тежко материално състояние. Тези доводи са ирелевантни за предмета на делото. Изложените в жалбата социални мотиви не променят установената фактическа обстановка.

При извършената служебна проверка на основание чл. 168 ал. 1 от АПК на решение № 1 от 30.05.2013г., взето по протокол № 4 от същата дата на Комисията по чл. 9, ал. 1 от наредбата, съдът намира, че е постановено в установената форма, от компетентен орган, при спазване на административно производствените правила и е съобразено с материално правните разпоредби, с оглед на което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и при своевременно направеното искане от страна на ответника по жалбата за присъждане на разноски, настоящия състав приема, че такива се дължат. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК във вр. с чл. 8, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба за минималните адвокатски възнаграждения в полза на ответника по жалбата следва да бъдат присъдени 150лева юрисконсулско възнаграждение.

Водим от горното Административен съд Перник на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на Н.Г.Ц.,*** против Решение № 1 от 30.05.2013г. на Комисията по чл. 9, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за управление и разпореждане с общински жилища /НУРУРОЖ/, взето по протокол № 4 от 30.05.2013г., с което му е отказано да бъде включен в картотеката на нуждаещите се от жилище.

Осъжда Н.Г.Ц., с ЕГН *****,*** да заплати разноски в размер на 150лева на Община Перник.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: